

til at hængere sit Standpunkt i Løbet af de sidste fem Aar. Jeg siger, der er ingen Regel uden Undtagelse. Jeg vil ikke opstille det som en ubetinget Regel, at det altid er til Lab for mine politiske Modstandere, naar jeg vinder Noget, men paa det rent parlamentariske, storpolitiske Omraade tror jeg, der er Noget deri. At vi, der staa paa Demokratiet's Side og paa den almindelige Valgrets Standpunkt ligeoverfor dem, som holde paa Forrettighederne, ville se at vinde Noget, det er rimeligt, og at det er et Lab for Forrettighederne, naar den almindelige Valgrets Princip vinder Noget. Det græder jeg ikke over. Naar det ærede Medlem finder sig foranlediget til at holde en Straffeprædiken for os, fordi vi staa paa et saa yderligt Standpunkt, siger han jo desuagtet, at han endnu er Demokrat og vil vedblive at være det; men det hjælper lidt, at vi sige: Vi ere Demokrater; det kommer an paa, hvad det danske Bælgersolk vil sige derom. (Stemmer: Na, han bliver nok gjenvalgt.) Det er ikke min Sag.

Jeg skal nu ganske kort vende mig til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær). Det ærede Medlem giver mig ikke stor Anledning til at beskæftige mig med ham, thi have de Herrer paa den anden Side Brug for en saadan Forvarer, saa kunne vi Andre sandelig ikke have Noget derimod, men for en Forandrings Styld skal jeg dog ganske kort beskæftige mig med det ærede Medlem. Det ærede Medlem er i den senere Tid kommen til at staa paa et saa overmilitært Standpunkt, at det er ganske mærkeligt at se, thi, skjøndt det ærede Medlem ligesom jeg ikke er Andet end en simpel Bondemand, saa se vi dog nu, at han træder op til Forsvar for den yderste Militarismes Standpunkt, idet han samtidig erklærer, at man stiller sig paa et fuldstændig urigtigt Standpunkt, naar man ikke stiller sig paa det Standpunkt, som han stiller sig paa. For at godtgjøre, at det virkelig er Mere end et tomt Ord, naar jeg siger, at det ærede Medlem, som jo har levet blandt os Syder, og som jo hidtil netop har staaet imod disse militære Forslag, aldeles har forandret sig i de sidste Aaringer, skal jeg blot henvise til en eneste Udtalelse af det ærede Medlem, nemlig den, at det Sidste, som han her vilde være med til, var at gjøre Noget, som Hærens Officerer misbilligede. Jeg vil spørge: kunne vi forlange en mere tydelig Udtalelse af det ærede Medlem end den, at han, naar der er Tale om militære Spørgsmaal, siger, at det, som han sidst vilde være med til at gjøre, var at gjøre Noget, som Officererne misbilligede? (Kjær: Læs videre!) Ja, det er ogsaa min Mening at læse videre, dersom det ærede Medlem vil give mig Tid deril. Dette staa at læse i Rigsdagsstendebden for 1879—80 Spalte 7785, men det ærede Medlem gif endnu et Skridt videre, og derved var det netop, at han særlig kom i Forbindelse med den Straffelov,

som foreligger nu for Dieblirket. Som en af Grundene til at gaa med til den ny Hærløvs ifjor angav det ærede Medlem den Grund, at naar vi ikke gjorde det, saa kunde Officererne let blive slemme imod vore Sønner. Det ærede Medlem har altsaa i Grunden givet forud. Han vil give dem baade i Pose og Sæk, idet han nemlig først vil give dem Hærløven, for at de ikke skulde gjøre vore Sønner Fortræd, og bagefter vil han give dem Straffeløven, affurat saaledes, som de ville have den, thi ellers kunde de nemt gaa hen og blive vrede igjen. Ja, naar det ærede Medlem kan komme til at indtage et saadant overmilitært Standpunkt, saa er det aldeles imod hans tidligere Stilling, men det kan ikke Andet end glæde os i højeste Grad, at det ærede Medlem nu er balanceret over paa et Standpunkt, der er saa aldeles modsat det, som vi mente, at han stod paa. Da det ærede Medlem har bedet mig om at læse videre, saa skal jeg med den ærede Formands Tilladelse oplæse en Udtalelse af ham, som staaar i Tidenden Sp. 7786. Det ærede Medlem siger der: „Jeg tillader mig i Modsætning dertil at mene, at, dersom man her vedtager en Hærløvs, som Hærens Befalingsmænd misbillige, vil dette komme til at gaa ud over vore Sønner.“ Ærede Medlemmer kunne altsaa se, at det ikke er en løs Snak af mig, naar jeg siger, at det ærede Medlem ikke alene vilde give dem Hærløven, men ogsaa halvveis lovede dem Straffeløven for derved at kjøbe sig Fred, og for, at de ikke skulde gaa hen og blive slemme imod vore Sønner. Det forekommer mig imidlertid, at man herefter faar et ganske mærkeligt Indtryk af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds, som Alle hidtil troede stod paa et ganske andet særbidigt og sig Standpunkt end dette. Men det ærede Medlem gif endnu et Skridt videre, idet han i allerhøjeste Grad forargede sig over, at jeg havde beklaget mig over den Maade, hvorpaa Befalingsmændene vare optraadte overfor mig i min Soldater-tid. Dette er nu fuldstændig urigtigt. Det var slet ikke det, som jeg udtaalte mig om forleden Aften. Men dersom det ærede Medlem nu ogsaa skulde have i Kommission — og det forekommer mig, at hans Ytringer havde et Anstrøg deraf — at søge at bidrage til, at jeg ikke fremdrog saadanne Urigtigheder fra de Befalendes Side, saa vil jeg sige det ærede Medlem, at han kan være ganske rolig, thi om han saa ogsaa spotter derover to, tre, fire Gange til, saa vil jeg dog ikke undlade at fremdrage den Slags Ting, saa ofte de komme mig for Dre. Naar man kjender det ærede Medlems tidligere Standpunkt, forekommer det mig dog, at det klæber ham underlig at komme med saadanne Udtalelser, men dette er en Sag, som just ikke kan interessere os saa meget, at vi derved skulde bryde os om at beskæftige os med det ærede Medlem; det tror jeg godt, vi kunne overse og lade ligge.